

Jest tudíž dle náhledu nss-u, jenž má též oporu v judikatuře vídeňského ss-u (viz. Budw. č. 4183 A/1906) faktické, byť i nepovinné přihlášení zaměstnance k nemoc. pojištění posuzovati s hlediska § 32.

Žal. úřad, vycházející z opačného právního názoru, nezodpověděl si vůbec otázku — dle těchto úvah pro spor jediné rozhodnou, — zda tu jsou podmínky § 32 nemoc. zák. pro regresní nárok nemoc. pokladny t. j. zda přihláška M-ova se stala opožděně a po jeho onemocnění. Poněvadž tato vada řízení zaviněna byla nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné dle § 7 zák. o ss. — —

Č. 4758.

Učitelstvo: Drahotní přídavky podle zákonů č. 319 ř. z. z r. 1918 a č. 52 Sb. z. z r. 1919 příslušely též učitelům náboženství ustanoveným na obecných a měšť. školách za remuneraci.

(Nález ze dne 2. června 1925 č. 11.052.)

Věc: Moravský zemský výbor (adv. Dr. Vil. Freisler z Brna) proti ministerstvu školství a národní osvěty o příplatek k drahotním přídávkám Abrahamu Sch.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — — —

Předmět sporu tvoří odpověď na otázku, zda Abrahamu Sch., učiteli israel. náboženství na německé obecné a měšťanské škole v P., přísluší drahotní přídavek za leta 1918 a 1919.

Příplatek k drahotnímu přídávku učitelů škol obecných a měšťanských na rok 1918 zaveden byl zákonem z 26. srpna 1918 č. 519 ř. z. Zákon tento přiznává, nehledíc k pensistům učitelským a pozůstalým po učitelích, příplatek ten definitivně a prozatímne ustanoveným silám učitelským (§ 1). V §u 5 pak stanoví drahotní přídavek ve výši 548 K ročně pro učitelské substituty, výpomocné učitele obojího pohlaví a učitele za remuneraci ustanovené.

Na dobu od 1. ledna do 30. června 1919 poskytnut byl učitelům drahotní přídavek zákonem z 29. ledna 1919 č. 52 Sb. a to zejména definitivně nebo provisorně ustanoveným silám učitelským, i učitelům vojenskou službu konajícím (§ 1), učitelským substitutům a výpomocným učitelům obojího pohlaví, zastupujícím učitelstvo literní, jakož i substitutům okr. škol. inspektorů, konečně pak katechetům, vedlejším učitelům a učitelkám za remuneraci ustanoveným, jakož i ostatním remunеровaným a zastupujícím učitelkám žen. ruč. prací (§ 4).

Z obsahu předpisů v zákonech těchto obsažených vychází na jevo, že drahotní přídavky zavedeny byly za tím účelem, aby služební příjmy učitelů přizpůsobeny byly cenám životních potřeb, jež v roce 1918 a i v první polovici r. 1919 jevíly směr vzestupný. Mezi osobami, jimž se tyto přídavky přiznávají, vypočítávají se v obou zákonech veškeré skupiny sil učitelských, činných na obecných a měšťanských školách, které berou za svou činnost učitelskou nějakou úplatu, ať úplata tato tvoří pravidelný státní služební příjem osob těchto aneb má povahu měnivou,

záležejíc v odměně, jejíž výše se řídí různými okolnostmi, obyčejně počtem vyučovacích hodin.

Z toho se podává, že nárok na uvedený příplatek mají veškeří aktivní učitelé škol obecných a měšťanských, jimž přísluší nějaká úplata, zejména tedy také učitelé náboženství ustanovení za remuneraci.

Nesporo jest, že Abraham Sch. vyučoval v době, o niž jde, náboženství na německé škole obecné a měšťanské v P. za remuneraci stanovenou dle počtu vyučovacích hodin.

Dle správních spisů ustanovila náboženská obec v P. na místo učitele židovského náboženství, které se na německé obecné a měšťanské škole v P. odchodem Salomona S. uprázdnilo, Abrahama Sch. a zshr výnosem ze 17. listopadu 1915 ustanovení toto k žádosti ošr-y v Olomouci z 27. října 1915 vzala na vědomí a schválila. Byl tedy Abraham Sch. ustanoven učitelem náboženství za remuneraci. Následkem toho jsou u něho splněny všechny předpoklady pro nárok na drahotní přídavek za r. 1918 a první pololetí r. 1919. Přiznal-li tedy žal. úřad napadeným rozhodnutím st-li přídávky ty, neporušil tím zákona, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4759.

Školství: * Neodporuje zákonu, nepřihlížel-li úřad školský při výměře jednotného drahotního přídávku ve smyslu § 5 zák. č. 394 Sb./1922 k funkčnímu přídávku, jehož požíval ředitel střední školy podle zák. č. 173 ř. z./1898 ve znění zák. č. 541 Sb./1919.

(Nález ze dne 2. června 1925 č. 11.053).

Věc: Josef B. v Brně proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Dr. Zdeněk Tlamich) o drahotní přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem mor. zshr-y z 9. května 1923 byly námitky st-le do výměry jednotného drahotního přídávku ve smyslu zák. č. 394/1922, a to částkou 9504 Kč na dobu od 1. ledna do 31. března 1923 a částkou 7603 Kč 20 h od 1. dubna 1923, zamítnuty, poněvadž podle výnosu min. škol. z 23. března 1923 č. 28727 má býti jednotný drahotní přídavek v duchu cit. zák. ředitelům škol středních a ústavů učitelských stanoven pouze na základě služného bez připočtení přídávku funkčního.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání st-lovu vyhověno, poněvadž funkčního přídávku ředitelského do základu pro výměru jednotného přídávku drahotního nesluší započítavati. Při tom poukázáno bylo na výnos ministerstva č. 8687/23 pres.

Ve stížnosti do rozhodnutí tohoto podané namítá st-l mimo jiné — — že výnos min. škol. z 23. března 1923 č. 28.727 nemá moci zákona, nebyl také ve sbírce zákonů a nařízení publikován, že tedy napadené rozhodnutí — pokud opírá se o posléz zmíněné nařízení — odporuje zákonu; že výše jednotného drahotního přídávku vypočítána býti měla na podkladě služného st-lova včetně jeho činovního přídávku.

Rozhoduje o jednotlivých bodech stížnosti této, vycházel nss z následujících úvah: — — —